

Стаменка (иде откъмъ кухнята ; строго)
Щò ме викашъ?

Рашко

Тури, Стаменке, тозъ букетъ въ стаята на Аничка. Борисъ йго донесе (Дава й букета). Нашъ Борисъ не е отъ много учèнитъ, отъ префиненитъ, ама и той за дипломацията яко държи. Ехъ, любовъ! (На Стаменка) И ти да бѣше млада и азъ щѣхъ да ти купувамъ таквизъ букети.

Павлина

О-о-о! Бай Рашко!... (Смѣе се)

Стаменка

Ти май много приказвашъ. Да не си ходилъ въ кръчмата?

Рашко

Кой, азъ? Не съмъ.

Стаменка

Колко пари имашъ, дай ги тука. (Въ едната ржка държи букета, съ другата постѣга да бръкне въ джеба на жилетката му). Дай колкото пари имашъ.

Рашко

Чакай де... Имамъ 75 лева, сега ги взехъ за едни подметки отъ Николачка. И той де-